

Υπάρχει Θεός;

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Το ερώτημα αν υπάρχει Θεός απαντάται από κάποιους με έντονη κατάφαση, από άλλους με έντονη άρνηση και από άλλους με απορία. Οι αποδείξεις περί υπάρξεως Θεού των θρησκευτικών εγχειριδίων δεν είναι δυνατό να ικανοποιήσουν την ανθρώπινη αναζήτηση που θέλει χειροπιαστές αποδείξεις όμοιες με τις επιστημονικές. Όπως και τα επιχειρήματα για ανυπαρξία Θεού δεν μπορούν να σταθούν μπροστά στην εμπειρία εκατομμυρίων μέχρι σήμερα ανθρώπων.

Η ώρα των δοκιμασιών, και κυρίως των πολύ δύσκολων και οριακών, είναι η ώρα που αναμένουμε την επέμβαση του Μεγάλου Θεού μας, ώστε να βεβαιωθούμε για την ύπαρξή Του και πιο πολύ για την αγάπη Του.

Φαίνεται πως τις περισσότερες φορές η σιωπή Του συνοδεύει τη δοκιμασία και τα επιχειρήματα περί ανυπαρξίας ενθαρρύνονται. Μια σιωπή όμοια με αυτή που ακολούθησε την προσευχή του Υιού του Θεού με το «απελθέτω απ' εμού το

ποτήριον τούτο». Όπως και με αυτή των μαρτύρων, των ασκητών, των πονεμένων, των αιχμαλώτων, των δυστυχισμένων, των «κοπιώντων και πεφορτισμένων» του βίου τούτου.

Όσοι καλοδιάθετα προσπαθήσουν να κάνουν το δικηγόρο του Θεού, κυρίως σ' αυτούς που η λογική και οι αισθήσεις είναι το σημαντικό μέσο γνώσεών τους, θα απογοητευτούν, αφού θα καταλάβουν ότι μιλούν διαφορετική γλώσσα.

Η βεβαιότητα για την ύπαρξη ή μη του Θεού πηγάζει από την καρδιά και όχι το μυαλό. Αν οι συζητήσεις απευθύνονται στο λογικό με «λογικά επιχειρήματα», σίγουρα βρισκόμαστε σε λάθος δρόμο. Τα όποια επιχειρήματα είναι βοηθητικά για την πίστη ή την απιστία, αλλά ούτε η πίστη ούτε η απιστία στηρίζονται σε λογικά επιχειρήματα.

Η αληθινή πίστη βρίσκεται στην καρδιά ως εμπειρία σχέσης αγάπης και εμπιστοσύνης. Γι' αυτό ένας άπιστος αδυνατεί λογικά να δεχτεί την ύπαρξη και την αγάπη του Θεού και κυρίως σ' ένα κόσμο αδικίας, πόνου, θανάτου. Η σιωπή του Θεού μπροστά σε τέτοιο κόσμο είναι η έκφραση της λεπτότητας, της ευγένειας, της ελευθερίας Του, κατά τον π. Σωφρόνιο του Essex. Το αναμενόμενο θαύμα δεν είναι δυνατό να πείσει μια καρδιά ψυχρή και άδεια από πίστη - σχέση με το Θεό. Όπως δεν έπεισαν τους Φαρισαίους τα πολλά θαύματα του Ιησού. Άλλωστε η παρουσία σε τέτοια καρδιά του θαύματος θα έφερνε σε κρίση τον άνθρωπο, αλλά και θα τον ανάγκαζε να αποδεχτεί κάτι που δεν θέλει.

Στις περιπτώσεις εκείνες που κάποιο θαύμα άλλαξε τη ζωή ανθρώπων φαινομενικά απίστων, ήταν γιατί στο βάθος της καρδιάς τους αναζητούσαν και προβληματιζόνταν. Κι επειδή ο Θεός μας βλέπει το βάθος της καρδιάς και όχι την εξωτερική συμπεριφορά, τους αποκαλύπτεται με το θαύμα, ως δυναμική αγάπη.

Η προσωπική πίστη για να είναι γνήσια πρέπει να εναρμονίζεται με την πίστη της Εκκλησίας, μέσα στην οποία βρίσκεται η Αλήθεια για τον αληθινό Θεό. Ούτε στην ατομική πίστη βρίσκεται η αλήθεια, χωρίς συμφωνία με την πίστη των Αγίων και Πατέρων της Εκκλησίας, ούτε και μια πίστη της Εκκλησίας χωρίς προσωπικό βίωμα, σχέση και κοινωνία με τον Χριστό μπορεί να έχει πληρότητα Ζωής.

Μια τέτοια πίστη, με εκκλησιαστική βάση και προσωπική εμπειρία, ποτέ δεν θα οδηγήσει στην απόρριψη του Θεού, όταν η μεγάλη δοκιμασία συνοδεύεται με τη σιωπή Του. Γιατί μια τέτοια πίστη είναι ζωντανή, αληθινή, αιώνια, όπου ο Κύριος εμφανίζεται με όλη την ουράνια δόξα Του.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com